

از بالتیمور تا تل آویو: گزارشی مختصر از نژادپرستی سیستماتیک علیه رنگین‌پوستان در اسرائیل

محمد غزنویان

طی روزهای اخیر هزاران یهودی اتیوپیایی تبار در اعتراض به تبعیض نژادی در اسرائیل دست به تظاهرات زده‌اند. این تظاهرات که در اعتراض به انتشار ویدئوی از برخورد خشونت‌بار پلیس با یک سرباز اتیوپیایی^۱ از اورشلیم آغاز گشته و سپس به خیابان‌های مرکزی تل آویو کشیده شده است، تا کنون چندین مجروح و تعداد زیادی بازداشت در بر داشته است. در حالی که تظاهرات کنندگان خشمگین با بطری‌های شیشه‌ای، صندلی و سنگ به سمت پلیس حمله می‌کنند، پلیس نیز به وسیله‌ی گازهای اشک‌آور و بی‌حس‌کننده سعی در مهار تظاهرات و جلوگیری از گسترش هر چه بیشتر آن دارد. در حالی که مقامات امنیتی، تظاهرات کنندگان را به «اوباشی‌گری» متهم کرده‌اند، رئیس پلیس نیز با استفاده از ادبیاتی مشابه گفته است اینها تنها بخشی کوچک و خشونت‌طلب از جمعیت بزرگ صلح‌طلب مهاجران هستند که با حمله به پلیس و تخریب اموال عمومی خودشان را مستقیماً در برابر قانون و جامعه‌ی مدنی قرار داده‌اند.

به گزارش روزنامه‌ی آفتون بلادت چاپ سوئد، تشخیص صحت ادعای پلیس از بررسی رسانه‌های اسرائیلی و آمریکایی به سختی امکان‌پذیر است. به ویژه این که برخی از تظاهرات کنندگان -از جمله یک زن مهاجر- معتقدند که این تظاهراتی است برای برابری خواهی^۲ فرد دیگری به یکی از خبرنگاران گفته است تنها زمانی می‌توان از تبدیل این تظاهرات به «بالتیمور» دیگری جلوگیری کرد که طرف مقابل دست از خشونت بردارد و به خواسته‌های آن گوش فرا دهد. برخی از افراد حاضر در این تظاهرات اذعان می‌کنند که این خشونت‌ها نشانه‌ای است از سال‌ها استیصال که گریبان مهاجران را گرفته است.

یک مهاجر اتیوپیایی با اشاره به ویدئوی منتشرشده می‌گوید، ما با تجلی فاشیسم مواجهیم. اینجا بر اساس رنگ پوست‌مان به شهروندانی درجه دوم تبدیل شده‌ایم که نگاه‌های نژادپرستانه ما را به ضعف و سکوت

1 Habesha Infotainment - NEW: Ethiopian Jew Soldier Beaten by Israeli Racist Police

2 Etiopisk minoritet i våldsamma kravaller | AFTONBLADET

وامی دارد. فرد خشمگین دیگری نیز معتقد است باید مردم در قبال این نژادپرستی آشکار آگاه شوند و قوانین بر اساس مطالبات ما تغییر یابد.

اما آنچه اکنون مشاهده می‌شود نخستین مورد از اعتراضات مهاجران اتیوپیایی تبار نیست. در سال دو هزار و دوازده نیز بنا بر تصمیم دسته‌جمعی بخش بزرگی از مالکان خانه در اسرائیل مبنی بر خودداری از اجاره‌ی منازلشان به اتیوپیایی‌ها راهپیمایی و تظاهرات وسیعی در اسرائیل به راه افتاد که نشانی بود از وجود یک تبعیض نژادی سیستماتیک در این کشور.^۲

جمعیت اتیوپیایی تبار ساکن اسرائیل که با سیاست‌های تشویقی رژیم صهیونیستی برای سکونت در این سرزمین طی دو موج مهاجرتی در سال‌های ۱۹۸۴ و ۱۹۹۱ وارد این منطقه شدند، از همان آغاز با دشواری‌های چندی در راه ادغام و پذیرش در جامعه‌ی جدید مواجه بودند. جایی که پروپاگاندای رژیم صهیونیستی مبنی بر تشریک مساعی تمام یهودیان جهان بر اساس دین و آیین واحد نتوانست به مانعی در برابر ماهیت نژادپرستانه‌ی این رژیم فایق آید.

به عنوان نمونه می‌توان به وجود اختلاف دستمزد میان مهاجران آفریقایی و خاصه اتیوپیایی تبار با ساکنان دیگر این سرزمین اشاره کرده که دست کم دارای اختلافی حدود سی و پنج درصد است و موانع فرهنگی و اقتصادی باعث می‌شود تا نیمی از جوانان آنان دبیرستان خود را نیمه‌تمام بگذارند.^۳

زمینه‌های این تبعیض ساختاری تا جایی جدی است که «رسانه‌های اسرائیل پیش‌تر گزارش داده بودند که حتی در برخی از مدارس، والدین دانش‌آموزان سفیدپوست نخواستند که فرزندان‌شان در کلاسی باشند که مهاجران اتیوپیایی تبار در آن درس می‌خوانند».^۴

وجود چنین ریشه‌هایی زمانی جدی‌تر به نظر می‌رسد که به نتایج یک تحقیق که توسط یک موسسه‌ی پژوهشی در اسرائیل انجام شده است دقت کنیم. تحقیقی که با تمرکز بر ۶۰۰ یهودی و عرب، نظرات آنها را پیرامون سیاست‌های مهاجرپذیری جویا می‌شود و در نهایت هشتاد درصد از یهودیان و هفتاد درصد از اعراب مخالفت خود را با ادامه‌ی مهاجرپذیری اعلام می‌کنند. در این بین بیش از پنجاه و دو درصد از یهودیان و نوزده درصد از اعراب به شدت بر امتناع پیرامون پذیرش مهاجران آفریقایی تبار

^۳ اعتراض به تبعیض نژادی در اسرائیل (۱۹ ژانویه ۲۰۱۲)

^۴ [Israels etiopiska judar drabbar samman med polis](#)

^۵ تظاهرات یهودیان اتیوپیایی تبار اسرائیل به خشونت کشیده شد.

تاکید می‌کنند. بسیاری از احزاب ملی‌گرا و دست راستی در اسرائیل مهاجران اتیوپیایی را غده‌ای سرطانی در کالبد جامعه می‌دانند. در سال دو هزار و دوازده نیز طی تظاهراتی که پیرامون همین موضوع و توسط جریانات دست راستی سازمان داده شده بود، حاضران در انتهای مراسم به دو رهگذر آفریقایی حمله کردند و به تخریب یک فروشگاه مواد غذایی آفریقایی پرداختند.

یکی از بارزترین سیاست‌های رسمی تبعیض نژادی در ماه می سال دو هزار و سیزده توسط وزارت بهداشت رژیم صهیونیستی آشکار گردید. جایی که وزیر بهداشت اذعان کرد که در اسرائیل سیاست‌های پزشکی برای سترون‌سازی و ناباروری زنان اتیوپیایی تبار وجود داشته است که از این تاریخ متوقف خواهد شد!

در واقع این برنامه ناظر بوده است بر پیشبرد شیوه‌هایی مبنی بر اجبار یا فریب این زنان در جهت انجام تزیقات خاص برای جلوگیری از بارداری طی مدت زمانی طولانی. روشی که اثرات موقتی آن تا هجده ماه ماندگار بوده است و طی دوره‌ای که پیاده شده است میزان باروری و زاد و ولد را در میان اتیوپیایی‌ها به نصف کاهش داده است.^۶

مجموعه‌ی سیاست‌های فوق نشان می‌دهد این به اصطلاح «بزرگترین دموکراسی خاورمیانه» نه تنها بر اساس الگوی دموکراسی در داخل و امپریالیسم در خارج به سیاست‌های جنگ‌اف‌روزانه‌ی خود در قبال فلسطینیان ادامه می‌دهد، بلکه سعی داشته و دارد پس از رسیدن به تثبیت جمعیتی نسبی برای پیشبرد اهداف اشغال‌گرانه‌ی خود، از فرودست‌ترین لایه‌های مهاجران به لین سرزمین، سازمانی از کارگران ارزان‌قیمت ایجاد کند که وضعیت رقت‌بارشان در میان اخبار جعلی گاه و بی‌گاه حملات تروریستی به ارض موعود مخفی بماند.

وجود سیاست‌های تصرف ارضی از یک سو و وجود روش‌های کنترل جمعیت یهودی‌تباران رنگین‌پوست و تهیدست همگی در کنار هم کمترین شائبه‌ای در رابطه با ماهیت قومی‌گرایانه و نژادپرست این رژیم باقی نمی‌گذارد. می‌توان تصور کرد در حالی که این رژیم در قبال مهاجرانی که به فراخوان‌های اشغال‌گرانه‌ی سیاست‌مداران صهیونیست پاسخ مثبت داده و خود را به این سرزمین رسانیده‌اند، چنین تبعیض بنیادینی را روا می‌دارد، در قبال ساکنان فلسطینی‌ای که سالهاست برای حفظ سرزمین واقعی خود مبارزه می‌کنند چه قساوتی به خرج داده و خواهد داد.

---

6 [Mer än hälften av de israeliska judarna tycker afrikaner är en cancer](#)

7 [Mer än hälften av de israeliska judarna tycker afrikaner är en cancer](#)

۵ می ۲۰۱۵ / ۱۵ اردیبهشت ۱۳۹۴